

מסכת כלים

פרק כט

א. נומי הסדין והסודרין והטרטין והפליין של ראש, יש
אצבעות. של אפקרסין, עשר. נימי סגוס, והרדיד, והחלוק,
והטלית, שלש אצבעות. נימי כפה של זקנה, והגומדין של ערבין,
והקליון, והפנדא, והמעפרת, והפרגוד, נימיהן כל שיהן:

ב. שלש כסתות של צמר, יש של פשתן, שלשה סדינין, שתיים
עשרה מטפחות, שני סובריקין, חלוק אחד, טלית אחד, קלכקין
אחד, חבור לטמאה ולהנזה. יתר מכאן, חבור לטמאה, ואין חבור
להנזה. רבי יוסי אומר, אף לא לטמאה:

ג. חוט המושקלת, שנים עשר. של חרשין, שמנה עשר. של בנין,
חמשים אמה. יתר מכאן, אם רצה לקיים, טהור. של סדין ושל
צירין, כל שיהן:

ד. חוט מאזנים של זקבים ושל שוקלי ארגמן טוב, שלש
אצבעות. יד הקרדם מאחריו, שלש אצבעות. רבי יוסי אומר, טפח,

ה. חוט מאזנים של חנונים, של בעלי בתים טפח. יד הקרדום
מלפניו, טפח. שירי יד הפרגול, טפח. יד מקבת של יד של מפתחי
אבנים, טפח:

ו. חוט מאזנים של צמרים, ושל שוקלי זכוכית, טפחים. יד
המקור, טפחים. יד המעצד של לגיונות, טפחים. יד הקרנס של
זהבים, טפחים. ושל חרשין, שלשה טפחים:

ז. שירי הדרבן מלמעלן, ארבעה. יד הבדיד, ארבעה. יד הקרדום
של נכוש, חמשה. יד בן הפטיש, חמשה. ושל הפטיש, ששה. יד
הקרדום של בקוע ושל עדיר, ששה. ויד מקבת של סתתין, ששה:

ח. שירי תרחור מלמטון, שבעה. יד מגרפה של בעלי בתים, בית
שמאי אומרים, שבעה. בית הלל אומרים, שמנה. של סידין, בית
שמאי אומרים, תשעה. בית הלל אומרים, עשרה. יתר מכאן, אם
רצה לקיים, טמא. ויד משמשי האור, כל שהוא: